

†**IOACHIM**
Arhiepiscopul
Romanului
și Bacăului

HRISTOS - LUMINA SPERANȚEI

Scrisoare pastorală la sărbătoarea Învierii
Domnului nostru Iisus Hristos

Editura Filocalia, Roman, 2020

**† IOACHIM,
PRIN HARUL LUI DUMNEZEU,
ARHIEPISCOPUL ROMANULUI ȘI BACĂULUI**

HRISTOS - LUMINA SPERANȚEI

**Scrisoare pastorală
la sărbătoarea Învierii
Domnului nostru Iisus Hristos**

Roman, 2020

Redactor: Mioara Ignat

Corector: pr. Valentin Gheorghe Băltoi

Design copertă și machetare: pr. Ciprian Ioan Ignat

*Iubitului nostru cler, cinului monahal
și tuturor dreptmăritorilor creștini
din această de Dumnezeu păzită și binecuvântată eparhie,
har, milă și pace de la Îndurătorul Dumnezeu,
iar de la noi părintească dragoste!*

Iubiții mei, fii și fice duhovnicești,

Hristos a înviat!

Învierea Domnului **este izvor de viață, lumină și speranță**, care iese din adâncul existenței și se revarsă ca un balsam peste întreg universul creat, dându-i perspectivă transfiguratoare. Nimeni înainte de întruparea lui Hristos n-a marcat și nici după El nu mai poate marca istoria umanității cu altă pecete și **nimeni nu mai poate repurta o victorie definitivă asupra morții și a păcatului așa cum a făcut-o Hristos**. Aceasta a făcut-o Hristos o dată pentru totdeauna și pentru toate veacurile care vor urma, până la judecata universală. A luat asupra Sa toate păcatele noastre, ținându-le pe cruce și făcându-ne să înțelegem că e Stăpân al morții și al vieții, că este Viața lumii și Viața vieții noastre.

Prin Hristos, lumea nu mai este amenințată de distrugere, ci este invitată la transfigurare, iar **moartea biologică nu mai este sfârșitul absurd și descurajant a tot ceea ce este viu, ci un Paște**, adică o trecere într-o altă formă de viață, superioară acesteia pe care o

petrecem pe pământ. Hristos, ca om, a trecut prin moartea biologică, dar, prin Înviere, și-a continuat existența dincolo de umbra mormântului. Având garanția învierii, atunci când spunem că Hristos a distrus moartea, noi mărturisim și înțelegem că a deschis perspectiva vieții veșnice celor care trec prin moartea biologică, având credința existenței unei vieți viitoare.

Cu învierea lui Hristos se naște o nouă lume spiritualizată al cărei prim moștenitor este Fiul Omului Care deschide Împărăția cerurilor **pentru toți** care vor trece prin moarte la viață. Această lume recreată o putem experia **încă de acum**, căci este o realitate ce se reactualizează în noi de fiecare dată când retrăim sărbătoarea Învierii Domnului. **Astfel, unind timpul istoric cu veșnicia**, Hristos ne revelează faptul că viața noastră creștină, deși se naște sub incidența timpului, are șansa să se dezvolte în orizontul veșniciei.

Iubiți credincioși,

După săptămâni întregi de frământări și neliniști, de restricții și teamă, de clausturare și speranță, iată, ne bucurăm de cea mai înălțătoare sărbătoare din calendarul Bisericii noastre. O sărbătoare ce reflectă biruința asupra morții și a păcatului și ridicarea firii umane la starea de dinaintea căderii în păcat, restaurată și îndumnezeită.

Odată cu începutul Postului Mare am fost nevoiți să ne confruntăm cu o provocare care ne-a tulburat existența, obiceiurile, rutina cotidiană. Postirea ne-a fost ca o continuă răstignire, a neamului și a lumii întregi. Am pățimit împreună cu Hristos, ne-am răstignit și tot cu Hristos așteptăm izbăvirea și reînvierea.

Cele pe care Biserica le predică de 2000 de ani – rugăciunea,

postul, milostenia –, pe care de obicei le împlinim în comuniune ecleziastică, anul acesta fiecare creștin le-a trăit în dimensiunea lor nevăzută, tainică.

Anul acesta, perioada Postului Mare a fost un exercițiu al reflecției la timpul care trece ireversibil pe lângă noi, un prilej de a prețui mai mult efortul actului medical și calitatea vieții, valoarea pâinii, pe care o cerem în rugăciune zilnic de la Dumnezeu, și valoarea umană în toată dimensiunea ei umanitară. În această perioadă Dumnezeu ne-a dat răgaz să ne reevaluăm prioritățile, să cimentăm relațiile familiale, să apreciem ceea ce avem – natura, bucuriile vieții cotidiene, valoarea prieteniei, a lucrurilor pe care lângă care în mod firesc trecem și pe care în mod obișnuit, dar nefiresc, le ignorăm. A fost pentru mulți dintre noi un timp al încercării credinței, în care ne-am îndoit de puterea vindecătoare a Euharistiei și de purtarea de grijă a lui Dumnezeu, toate acestea fiind semne ale unei umanități în agonie, răstignite de propria gândire secularistă, plătind totodată tributul aroganței sale. Pentru prima dată în istorie, iubiții mei, timpul s-a oprit în loc, iar în tăcerea sinistră a acestui veac, umanitatea și-a auzit bătăile inimii în care pulsează o viață dezrădăcinată din care omul L-a izgonit pe Hristos.

Niciodată nu a fost mai liniște pe străzile orașelor și pe ulițele satelor sau în casele românilor. O liniște născută nu din suflete înveșmântate de pacea lui Dumnezeu, ci din frica morții, a necunoscutului, a impalpabilului. Niciodată febra cumpărăturilor alimentare nu a fost mai intensă, fiind născută de frica dinaintea iminenței unui război dus împotriva unui inamic nevăzut, mediatizat atât de mult, care a făcut zeci de mii de victime în întreaga lume și a îndepărtat pe oameni unii de alții. Pentru prima dată după foarte mult

timp, bisericile au rămas goale, iar Hristos nu S-a mai oferit euharistic fiilor Săi în Sfânta Liturghie. Cu toate acestea, chiar în izolare, credincioșii au transformat casele lor în biserici, fiind purtați în rugăciune de preoții ce slujesc în sfintele lăcașuri și rămânând împreună în rugăciune cu Hristos, în inima Căruia pulsează viața noastră.

Dar toată suferința lumii va fi inutilă dacă nu vom înțelege că doar împreună, rugându-ne în taină lui Dumnezeu – doctorul sufletelor și al trupurilor –, vom reuși să trecem cu bine prin această încercare, rămânând solidari, nelăsându-ne dezumanizați din cauza frustrărilor, privațiunilor, neajunsurilor. Ieșirea din perioada de claustrare asumată să fie pentru noi un prilej de a ști să ne bucurăm mai mult de cei pe care îi avem aproape, de părinți, copii, prieteni de rude, de a aprecia sănătatea primită în dar de la Dumnezeu, de a ne dori să fim mai curați sufletește și trupește, de a fi recunoscători lui Dumnezeu pentru tot ceea ce avem.

În ceea ce privește misiunea Bisericii în încercarea de protejare și ajutorare a celor izolați la domiciliu sau în spitale din cauza coronavirusului, Arhiepiscopia Romanului și Bacăului a devenit membră în structurile celulelor de criză ale Prefecturii și Consiliului Județean Bacău organizate în vederea prevenirii efectelor pandemiei cu coronavirus (COVID-19) și partener în sprijinirea persoanelor vârstnice izolate la domiciliu, cel mai vulnerabil segment de populație în actualul context. Astfel, au fost furnizate spații ale protopopiatelor eparhiei pentru depozitarea alimentelor neperisabile care au fost împărțite vârstnicilor, au fost identificate persoanele vulnerabile, au fost implicați sute de voluntari, a fost asigurată asistența religioasă la domiciliu pentru credincioșii vârstnici și persoanele aflate în dificultate, prin împărțirea cu Sfintele Taine, au fost transmise pe pagina de facebook eparhială slujbele specifice perioadei Postului Mare, ca

mângâiere sufletească pentru credincioșii care în mod obișnuit participau activ la serviciul liturgic. Toate acestea sunt fărâme de iubire pe care preoții din eparhia noastră le-au dăruit în acest moment de criză fiilor și fiicelor duhovnicești, în încercarea de a aduce bucurie, speranță și pace în sufletele lor.

Iubiți fii și fiice duhovnicești,

În noaptea aceasta luminată de prezența lui Hristos înviat, în care poporul lui Dumnezeu rostește salutul pascal în fața altarelor din propriile case, vă împărtășim, prin intermediul acestui cuvânt pastoral, lumina speranței ieșirii din această criză și a vindecării neamului nostru drept slăvitor. Chiar dacă preoții nu mai pot oferi păstoriiților lor, ca de obicei, lumina de la candelile aprinse pe Sfintele Altare, vă îndemn să înălțați o rugăciune către Milostivul Dumnezeu ca să îmbrățișeze în iubire și iertare neamul nostru și să aline durerea suferințelor, dăruindu-ne lumina bucuriei și speranței, a sărbătorii sărbătorilor și a vindecării noastre.

Dumnezeu să ocrotească România și să aducă lumină în sufletele tuturor, speranță în inimile rănite, putere și pricepere celor în grija cărora este încredințată sănătatea trupească a acestui neam, pace și bucurie tuturor.

Hristos a înviat!

Adevărat a înviat!

Arhiepiscopul Romanului și Bacăului

*dată în reședința noastră arhiepiscopală din Roman la 19 aprilie 2020

© EDITURA FILOCALIA, 2020
ARHIEPISCOPIA ROMANULUI ȘI BACĂULUI
Str. Alexandru cel Bun, nr. 5, Roman, jud. Neamț
Tel/Fax: 0233744683